

www.queen.gr, 26/06/2015 - Παρασκευή Κουτσαΐδη: η τυφλή μαθήτριά από την Κρήτη που αρίστευσε στις εξετάσεις

Της Αλεξάνδρας Τζαβέλλα

«Στη ζωή δεν υπάρχει λόγος να αποθαρρύνεται κανείς». Παρασκευή, 18, εκ γενετής τυφλή. Και προσεχώς φοιτήτρια. Διάβασε όλα τα μαθήματα της Γ' Λυκείου σε γραφή Braille, αρίστευσε στις εξετάσεις και με μέσο όρο 19,9 κατοχύρωσε τη θέση της στο Πανεπιστήμιο.

«Μου αρέσουν οι ξένες γλώσσες γι' αυτό θα δηλώσω πρώτη τη Γαλλική Φιλολογία. Στο μέλλον θα μου άρεσε να διδάξω ή να ασχοληθώ με τη μετάφραση και τη διερμηνεία» λέει η Παρασκευή Κουτσαΐδη. Το φθινόπωρο που έρχεται, θα ανέβει τα σκαλιά της Φιλοσοφικής χρησιμοποιώντας το λευκό μπαστούνι της.

Γεννήθηκε με συγγενές γλαύκωμα και ανιριδία- μια πολύ σπάνια κατάσταση, κατά την οποία απουσιάζει η ίριδα, το χρωματιστό τμήμα του ματιού. Τα μάτια της είναι σαν δυο μικρές λίμνες. «Βλέπω ελάχιστα. Κάποια σχήματα και κάποια χρώματα. Από το νόμο θεωρούμαι τυφλή». Όταν ήταν μικρή την «έτρωγαν» τα «γιατί»: «δυσκολευόμουν να καταλάβω γιατί φαίνεται τόσο έντονη η διαφορά μου με τους υπόλοιπους. Τα μάτια μου είναι ολόκληρα γαλάζια και τα παιδιά, ήταν αδιάκριτα, ρωτούσαν για να μάθουν. Καθώς μεγάλωνα, αυτό που με ενδιέφερε δεν ήταν το να μη ρωτήσουν -κι εγώ θα ρώταγα αν έβλεπα ένα κορίτσι σαν εμένα- ήταν να μη γίνει το πρόβλημα της όρασής μου αιτία για να μου φέρονται διαφορετικά». Δυνατό στήριγμα στη ζωή της, είναι πάντα ο αδερφός της, φοιτητής στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου της Πάτρας.

Η μητέρα της, καθηγήτρια Αγγλικών στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και ο πατέρας της, ηλεκτρονικός στο Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας στο Ηράκλειο, επέλεξαν παρά το πρόβλημα όρασης, να την γράψουν σε ένα σχολείο με αρτιμελείς μαθητές και όχι σε ειδικό. Πήρε απολυτήριο με άριστα από το Πειραματικό Λύκειο Ηρακλείου Κρήτης «ήμουν η μόνη τυφλή στην τάξη αλλά δεν είχα πρόβλημα, παρακολουθούσα κανονικά. Οι συμμαθητές μου έβλεπαν ενώ εγώ όχι και πιστεύω

ότι δεν κέρδισα μόνο εγώ από αυτούς αλλά και εκείνοι που έζησαν από κοντά το πρόβλημα μου».

Τη χρονιά που πέρασε, ακολούθησε την ίδια σκληρή προετοιμασία με τους συμμαθητές της, στο τέλος όμως, έδωσε ενδοσχολικές εξετάσεις: «Κανονικές Πανελλήνιες είναι δύσκολο να δώσεις γιατί δεν επιτρέπει το Υπουργείο να μεταφραστούν τα θέματα σε γραφή Braille. Διαγωνίζεσαι ενδοσχολικά, σε θέματα ανάλογου επιπέδου δυσκολίας».

Μιλάει άπταιστα Αγγλικά, πέρσι πήρε το τελευταίο πτυχίο Γαλλικών ενώ φέτος λόγω του εντατικού διαβάσματος, «έμεινα λίγο πίσω στο πιάνο». Οι καθηγητές της μιλούν για μια αγωνίστρια της ζωής.

«Αρίστευε συνεχώς σε όλα τα μαθητικά της χρόνια. Είναι καταπληκτικό παιδί» λένε θαυμάζοντας τα ταλέντα και το πείσμα της: «Συμμετείχε σε ένα σωρό εξωσχολικές δραστηριότητες, ακόμα και στις κινηματογραφικές προβολές ερχόταν και προσπαθούσε με το ζουμ μιάς φωτογραφικής μηχανής να φέρει πιο κοντά τις αμυδρές εικόνες της οθόνης». «Αυτό ήταν ένα δικό μου τρικ» σχολιάζει η ίδια. Στο facebook, φίλοι και γνωστοί την συγχαίρουν για την βαθμολογία της και εκείνη απαντάει σε όλους άμεσα, χρησιμοποιώντας το πρόγραμμα ανάγνωσης οθόνης και μια συσκευή που τα εμφανίζει σε Braille.

Ενα βήμα πριν τη νέα της ζωή στην Αθήνα, νιώθει αγχωμένη. «Θα επιδιώξω να είμαι όσο γίνεται πιο ανεξάρτητη. Ξέρω ότι η Αθήνα δεν είναι η πιο φιλική πόλη για άτομα με αναπηρίες αλλά και το Ηράκλειο έχει περίεργη ρυμοτομία, αν και τα τελευταία χρόνια έχουν βελτιωθεί κάπως οι συνθήκες- το ίδιο και στην εκπαίδευση. Με το Πανεπιστήμιο, έχω μια αγωνία, τί θα συναντήσω και πώς θα προσαρμοστώ». Στόχος της να τελειώσει στα τέσσερα χρόνια και να κάνει μεταπτυχιακό.

«Στη ζωή δεν υπάρχει λόγος να αποθαρρύνεται κανείς» είναι το μήνυμα που στέλνει η Παρασκευή. «Αν έχουμε ανθρώπους δίπλα μας που μπορούν να μας υποστηρίξουν αξίζει να προσπαθούμε. Κι εγώ χρωστάω, στους γονείς και τους καθηγητές μου». Μόλις της είπα ότι τη συγχαίρω διπλά, μου απάντησε ότι η επιτυχία της δεν έχει καμία ιδιαιτερότητα. «Για μένα είναι απόλυτα φυσιολογικό» λέει αποδεικνύοντας ότι δε χρειάζεται να βλέπεις για να κοιτάζεις ψηλά.